

Omelija fit-Tifkira Solenni tal-Passjoni tal-Mulej

Hadd il-Palm, 9 ta' April 2017

Katidral tal-Assunta, il-Belt Victoria

L-E.T. Mons. Mario Grech, Isqof ta' Ghawdex

INTAJRU L-IMNATAR MINN FUQNA

Meta Ġesù telaq minn Betfage biex jidhol Ġerusalem, “in-nies firxu l-imnatar tagħhom fit-triq” biex Ġesù jgħaddi minn fuqhom; anki d-dixxipli poġġew l-imnatar tagħhom fuq il-hmar u l-felu li fuqhom rikeb Ġesù (Mt 21). Dan il-ġest sempliċi, li għal hafna jista' jkun insinifikanti, fih tifsira profonda.

Darba l-profeta Eliżew bagħat biex jikkonsagra lil Ġehu bħala Sultan ta' Izrael minflok Aħab. Meta saru jafu li Ġehu kien irċieva d-dilka, il-qaddejja tiegħu firxu l-imnatar taħt riglejha bħala sinjal li kienu qegħdin jagħrfuh bħala s-sultan tagħhom (ara 2 Slat 9:13). Għalhekk meta l-Lhud firxu l-imnatar għal Kristu, huma kienu qegħdin jirrikonoxxuh bħala s-Sultan tagħhom u għalhekk bħala l-Messija. Mhux ta' b'xejn meta Pilatu għamel il-kitba biex titwahnal fuq is-salib, huwa kiteb: “Ġesù ta' Nazaret, Sultan tal-Lhud” (Ġw 19:19)! Għalhekk, meta illum, Hadd il-Palm, aħna qegħdin nissieħbu ma' Ġesù fid-daħla tiegħu f'Ġerusalem, aħna qegħdin nagħrfu nistqarru li Ġesù huwa s-Sultan tagħna u li aħna membri tas-saltna tiegħu. Kif intennu fil-*Missierna*, kuljum nitolbu biex tiġi fostna din is-saltna. Is-saltna ta' Kristu, li hija saltna ta' mħabba, ġustizzja u paċi, tikber fostna skont kemm kull wieħed minna jkollu viżjoni ta' fidi fil-ħajja.

Il-mantar kien l-unika biċċa hwejjeg personali assolutament imħarsa mil-liġi. Fil-fatt, jekk xi hadd kien ikollu l-jedd li “jaqbad” xi proprjetà minghand min kien ikollu jiehu xi flus, dan seta' jmidd idejha fuq kull xorta ta' beni li kien ikollha din il-persuna midjuna, imma haġa waħda ma kienx ikun jista' jehdilha: il-mantar! Għalhekk, meta l-Lhud nehhew l-imnatar u tefgħuhom fl-art biex jgħaddi Ġesù, dan kien ifisser li huma kienu qegħdin jagħtuh dak kollu li kellhom – saħansitra tawh l-aktar haġa personali u għażiża għalihom. Il-disponibbiltà tagħhom biex joffrulu anki l-mantar tfisser li kienu qegħdin joffru lilhom infushom! B'dan il-ġest kienu qegħdin jistqarru lil Ġesù li riedu jhobbuh b'qalbhom kollha, b'ruhhom kollha u b'moħħhom kollu (ara Mt 22:37). Illum aħna mistiedna nagħmlu din l-offerta shiħa u kollha mħabba lil Ġesù li diehel Ġerusalem biex joffri lilu nnifsu b'sagrificċju għalina!

Il-mantar kien ikun magħmul mill-ġild tal-mogħoż jew tal-ġemel. Għalhekk kien ikun jiżen mhux hażin – normalment madwar hmistax-il kilo. Għalhekk, meta l-Lhud tajru minn fuq spallejhom l-imnatar, lil Ġesù kienu qegħdin jgħidulu li la kienu fil-preżenza tiegħu huma kienu qed jehilsu minn dak kollu li kien qed itaqqlilhom il-ħajja – it-tħassib żejjed, id-dubji, il-beżgħat, is-suspetti... B'dan il-ġest il-bniedem jehles minn dawk il-piżijiet li jafu jxekkluh biex jirriserva hin għal Alla. Mhux darba u tnejn jiġrilna li ma nsibux hin biex nitolbu jew biex nitkissru fil-Kelma ta' Alla proprju għax ikollna hafna x'nagħmlu jew għax l-impenji soċjali u rikreattivi ma jippermettulniex!

Fil-ktieb tal-Ġenesi naqraw li meta Ġakobb kien wasal biex imut, huwa sejjaħ lil uliedu madwaru. Dwar ibnu Ġuda hu jgħid hekk: dan “jorbot mad-dielja l-felu tiegħu u wild il-hmara maż-żarġun, jaħsel fl-inbid hwejġu u l-mantar f'demm il-gheneb” (Ġen 49:11). Fid-dawl ta' dan il-passaġġ, nistgħu nifhmu li meta l-Lhud laqgħu lil Ġesù f'Ġerusalem u firxulu l-imnatar tagħhom taħtu, huma kienu qed jagħmlu azzjoni profetika: kienu qegħdin jgħidu li riedu jaħslu l-imnatar tagħhom fid-demm tal-Imsallab. Meta nqisu li l-mantar

jirrappreżenta lill-persuna (tant li meta Elija ried jghaddi l-ispirtu tiegħu lil Eliżew huwa tah il-mantar tiegħu – 2 Slat 2:12), allura b'dan il-ġest il-Lhud riedu li huma stess jinħaslu fid-demm tal-Ħaruf – dak id-demm li jnaddafna mid-dnub.

Għalhekk, meta llum bdejna l-mixja liturġika li ser twassal biex infakkru l-Passjoni u l-Mewt ta' Ġesù, ha nhaffu aħna wkoll ninżgħu l-imnatar biex naħsluhom fid-demm tal-fidwa.